

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI.

ZAGREB, 22. TRAVNJA 1951.

BROJ 17

UČITELJ POBJEDUJE

Borba je bila žestoka. Prvi su navaljivali Spasiteljevi neprijatelji, a On im odgovarao. Njihove su se navele svaki putu slijomile. Spasitelj je znao majstorski često samo jednom riječi uništiti žestoke napadage svojih neprijatelja tako, da su se izbačene strelce odbile i zabole u njihovo lažljivo čelo. Razbilje su njihove podmukle oklope, kojima su se ogranili. A onda je On počeo stavljati pitanja njima, učenima. Davno im je tako priliku, da njihova svjetlost zasvijetli pred narodom. A time ih stavio u najveću nepriliku i smetenost.

Jednoga dana: »Kad se sabraće farizeji, upita ih Isus: Sto mislite za Krista, čiji je Sin? Rekoće mu: Davidov. Reče im: Kako, dakle, David Njega u Duhu naziva Gospodinom. Kad, dakle, David Njega naziva svojim Gospodinom, kako mu je sin? I nitko nije mogao odgovoriti ni rijeći, niti se usudi tko od toga dana da Ga što više zapitava (Mt 22, 41-46).

Dругom zgodom: »Kad dode u hram, dok je učio, pristupi k Njemu veliki svećenici i starješine narodne govorci: Kakvom vlaštu to činis? I to ti dade tu vlast? Odgovori mi Isus: I ja ču vas zaplatiti za jednu stvar, pa, ako mi na to odgovorite, i ja ču vam kazati, kakvom vlaštu ovo činim. Odakle bijaše krštenje Ivana? s neba ili od ljudi? A oni su razmišljali u sebi. Ako rečemo: s neba, reći će nam: Zašto mu, dakle, niste vjerovali? Ako li rečemo: od ljudi, bojimo se naroda, jer svi Ivana drže za proroka. I odgovorite Isusu: Ne znamo. Tada im i On reče: Ni ja vama ne ču kazati, kakvom vlaštu ovo činim (Mt 21, 25-27).

Isus ih stisnu među dvije grede. Njihova je izjava bila vrlo bijedna. Prijazni su naime, da na jedno tako visoko i važno pitanje ne mogu odgovoriti. Sramotno su morali priznati i odgovoriti Isusu i rekoće Mu: Mi ne znamo.

Vrlo je žestoko bilo ovo talasanje naroda sad s jednoj sad s druge strane. Na strani je Spasiteljevoj bio: nepomučeni mir i snaga, dostojanstvo i umjerenost i promišljena mudrost. A u isto poslanje Božje. A na strani protivnika: pucanje od navista, zasjenička mrija, navalna čežnja za osvetom i užasan strah pred Spasiteljem. A On je usto užas izbjegavao, da borbi pridoda tvrdcu i oštirinu.

Sve je to narod slušao i gledao. Jasno je vidjelo i zaključilo, na čijoj je strani pravo. On je priznao, da je Spasitelj uvijek pobijedio. Zato je još više tražio, da narod im poznatim mu Njegovim razgovorom a protivlincima zaključi ono, što je nužno. Da dakle prekine vezu sa starima i slijepima vodama. Ali se to nije dogo-

dilo. Zato je On nužno morao da temeljito osvijeti farizejsko naučavanje i njihov način, kojim su istupali pred narodom. Morao je da raspriši magli neistinu, u kojoj su ga držali lažni učitelji. Da skini s njihova lica obrazinu licemjerstva, kojom su prikrivali svoju bijedu i lukavost.

Daleko je bio ipak Spasitelj od toga, da ih srdi. Naprotiv se u Njegovim inače navalnim i odlučnim optužbama osjećao privuzlik ljubavi, koji bi mogao privesti na pokajanje i obraćenje medju njima barem one čestite i prave značjeve.

Spasitelj ih naziva: licemjerima, prividnim svecima, lažnim prorocima, koji dolaze u ovjećem odijelu, a u nutrinji su grabežljivi vuci. On im predbacuje dvoličnost. Oni projedaju komarce, a požiraju devene. Oni su kao vrčevi, izvana izgledeni i bijeli, a iznutra puni gada. Oni su kao grobovi, koj obije u uskršnje vrijeme, ali unutra su puni truleža, zavisti i osvete, nečistoće i drugih sramotnih pohlepa srca. Oni ne jedu sa carinicom i gredinicom, ali su gori od njih. Sakrivaju se od pogleda naroda, visokim rejetkama i gustum vanjskim zastrinjama. Zato im reče Isus: »Ali teško vama, Farizeji, što dajete desetinu od metvice i rute i od svakoga povrća, a zanemarujete pravdu i ljubav Božiju (L 11, 42).

Spasitelj ih naziva nepoštenostima. Oni pretovaraju narod zakonskim propisima, srami ih ne drži. Oni otinaju udovicama. Podmitljivi su na sudu. Pohlepni za novcem. Isujavaju narod pod izlukom, da su to doprinosi za hram (Mt 23, 4, 14). Oni hoće da vladaju, a ne će da služe.

Oni ne shvaćaju, da je onaj najviši, najoddlicišniji i prvi, koji je sve drugima.

Spasitelj ih naziva oholicama. Umišljenim ljudima, koji rade misle na vlastitu veličinu. Traže vanjsko poštovanje. Sve svoje čine rade, da ih ljudi vide. Sjedaju na prva mjesta na pozabima. Biraju prve stolice u bogomolji. Daju, da ih se na trgovima pozdravlja. Lica svoja nabiru kao da posta (Mt 23; Lk 11). U hravovima stote, ali se ne mole. Svevinjemu, nego sebe obozavaju. Djedinjini nabrajaju svoje umišljene odluke i kreposti. Suplju su prostaka obolost.

Zbog svega toga Isus ih je najosobljnijim upozorio i rekao im: »Teško vama, književnici i Farizeji, što utešte ključ od znanja. Sami ne udote, a onima što su ulazili, zapriječite (Lk 11, 52). — »Zmljška legla! Kako možete odrogo govoriti, kad ste zli?» (Mt 12, 34). — »Govorite, da je Abraham otac vaš, a djela Abrahama ne činite (Iv 8, 39).

Tako je govorio Isus Farizejima, a onda se okrene prema narodu i usklikne: »Jer vam kažem: Ako ne bude pravednost: vaša sanoga većina nego li Književnici i Farizeji, ne ćete ući u kraljevstvo Božje (Mt 5, 20). — »Gledajte i čuvajte se kvara farizejskoga i sedućnjakogala (Mt 16, 6). — »Sve, dakle, što vam kažu, držite i činite, ali po njihovim djelima ne mojte činiti, jer govere, a ne čine (Mt 23, 3).

I u toj borbi izrao je Spasitelj kao pobjednik, jer je imao uz se riječi vječnoga života, neporočan primjer svoga rada i božansko poslanje od Oca.

Sv. MISA

Tko će opisati ljetopis trena, kada se na Božjem oltaru zabijeli Kruh u nebeskom žaru, od kojeg sve postaje sjena?

Tko će opisati ljetopis crve, koju duša moja upija i gleda oko Kruga, sladgega od meda, kad Andeli šapuju: »To je prava greća...»

Tko će izreći čar plamenja tiba, kada ruke moja sva u strahu dira samo Sunce ljubovi i mira? O, što je tada glazba i najljepšeg stihia?

Tad nećuine pjesme Andela me skruše. To skrivenog Kralja skrivena je svita. Zašto me tad Isus znatljivo pitao: »Ljubi li mi više nego drugu duše?»

Ljubim Te, Kriste, Tvoja Krv me miće, svećenik sam, koga svi krijevi svile. Znam, da Te zato moram ljubiti više. Zar ne čujes, kako moje srce blje?

Zar ne vidis, kako srce gori cijelo? Jer znam, da Ti mal previše oltara, a prenalo duha punih plamponog žara; pa nek se u mom srcu krije Tvoje

»Pjevajte. Gospod u pjesmu novu, aleluja, jer je očimo divne svari, aleluja; pred Ucem je naroda objavio pravdu slobodu, aleluja, aleluja, aleluja.«
(Ps 97, 1, 2)
Iz Učana danasne sv. Mse

Poniznost

Sv. Bernardo kaže, da ima dvije vrste poniznosti, jedna, koja se temelji na razumu, a druga, koja se temelji na volji. Ova druga zove se poniznost srca. Po prvoj spoznajemo, da nismo ništa, promatrajući sami sebe i svoje slabote. Po drugoj prezremo časti i slavu svijeta, a učimo je od Onoga, koji je uzeo se na oblik služe, i koji se sakrije, kad su Ga htjeli učiniti kraljem, a predao se, kad su Ga htjeli obasuti pogradama svake ruke i odvesti na sramotnu smrt križa.

Kad govorimo o poniznosti razuma, ne treba tražiti kod sebe manjke, slabosti i nesavršenosti, koje stvarno ne postoje. Nijedna krepota se ne gradi na neistinu i lažu, a najmanje se poniznost oslanja na puku fantaziju i pravomo izmišljavanje. Treba da sebe spoznamo onakvima, kakvi uistinu jesmo i kakvi se prikazujemo u očima Božjima. Učinimo li to, smješ je iz naše duše nestati ispravnog mišljenja i uzdanja nas samih, a ostati če ono maleno, nisko i loše mišljenje, u kome se sastoji poniznost umra. Kad se s takovom spoznajom složi još zraka nebeskog svijeta, pomoći kojeg dobivamo pravu sliku o sebi samima, tada ne ćemo opaziti u svojoj nutrini ništa drugo, nego ponor nistavnih, morebiti i siromašnih, a bit ćemo protiv svoje volje prisiljeni, da svoje prijedaje dobro minjenje o sebi izmjenimo u loše.

Poseđujemo li u poniznost razuma, pojavljuje se u nama po prifodnoj vezi stvar: poniznost volje, koja gledom na ništavnost naše osobe otklanja i prestire svaku čast i hvalu sa strane drugih. Prava poniznost i tačna ništava ne isključuju jedna drugu. Taština, koja je u srodstvu s choločiću, voli časti, koje nam netko daje radi naših vanjskih ili nutarnjih prednosti. No ako razum vidi, da takovim prednosti nemamo, ili ako ih imamo, da ih imamo samo po dobroti Božjoj, a ne po sebi, to će nas minutu želja za čašću i slavom, budući da smo u svijim očima siromašni, bijedni i prezira vrijedni. Zato lijepo kaže sv. Bernardo: Poniznost je krepota, po kojoj čovjek na temelju točnog poznavanja samoga sebe drži sebe prezira vrijednim. Kako može da u našem srcu još čivi želja za praznim častima i ljudskom slavom, kad sami sebe točno upoznamo.

Poniznost razuma je priprava za poniznost srca, a ova je zapravo prava poniznost. Razum upoznaje slabosti i pogreške, a are čuti niskost i bijedu, te odbija svaku čast i slavu i očituje se poniznim i skromnim u riječima, djelima i vladanju.

U povijesti svetih Otaca čita se o nekom mladom glumcu, imenom Silvanu, koga je sv. Pahomije na njegovo vruću molbu primio u samostan. No u samostanu obnovio je on svej prijašnjih lakomstveni život, da su redovnicu zahtijevali, da ga poglavari odstrani. Sv. Pahomije pokusao je privući jedno sredstvo. Pozvao ga je sebi i opomenuo ga je blago ali oštibno. Opomena je tako djelovala na Silvana, da je iz temelja promijenio svoj život i postao je naškor uzor svima u svakoj kreposti, osobito u poniznosti. Potocima suza opakljivao svoj dosadašnji život, držao se nevrjednim da živi u društvenu ostalim redovnicima, što više, nevrjednije, da ga zemlja nosi. Njime su vladali stalno osjećaji duboke sičurnosti i prezira samoga sebe, i bio je istrenko ozalošćen, ako mu je koji od redovnika iskazivao neku počast i štovanje. Kad je nakon 8 godina umro, video je sv. Pahomije Cetu andelu, kako ga prate u nebo. Sv. Pahomije stazio ga je ostalom redovnicima za uzor u poniznosti.

Molitva

DUŠA LJUDSKA je nevidljiva, netvarna i neumela, po svojoj biti slobodno bice, obidreno razumom i slobodnom voljom, koje se u ovom životu spoznaju i ljubavi prema Bogu usavršava i konačno smrću tijela – oslobada od materije, da bi tako postigla savršenstvo i pravu sreću u sjedinjenju s Bogom, od kojega je i stvorena.

Ljubavl prema Bogu rada se s promatranjem beskrajne veličine neiscripcije dobrote, nadivnije pravde i nai-plemenje ljuđevi Božje.

Istinska molitva je promatranje Božje, Njegovih vlastitosti i Istina – svijetla Božje, da nam probudi **ljubav**, te se po savršenoj ljubavi sjedimo u Bogom, sada u duhu, a poslije smrti licem u lice u vječnom životu, sreći u blaženstvu.

Molitva nema da bude drugo van jezik, kojim u meni progovara moja vjera, moje ufanje i moja ljubav (Bossuet).

Molitva rasvjetljuje moj razum i zagrijava moje srce da mi umekša dušu, te pod češćenjem odbaci pogreške, a poprimi kreplost i lik Isukrsu, prema idealu nutarnjeg života, što ga je izrekao sv. Pavao rečesima: »Ja više ne živim, nego živi Krist u meni.«

O tome, kako često i kako snažno budem probudi u sebi istinu i žive prizore Vjere – svjetlo Božje, ovisit će i stepen, do kojeg će srce ustreptjeti u meni i progovoriti jezicom **ljubavlji**.

U meni se radiju **čuvala** ili sama od sebe, ili ih razbudiću moja volja, te su kao cvijeće što ih moja duša djetinjskom rukom bacala pred Isuom, koji joj progovara. To su: veličanje, dijalog, čudenje, poniznost, poklonstvo, ljubav, radost, zahvalnost, predanost, žaljenje, kajanje, mizinja, nade, sreća i blaženstvo.

Ako mi u tim čuvalima priteže u pomoći i moja čušljiva osjetilnost, moja **sensibilnost**, primam rado tu pomoći. Moje srce odabire **Jedno** ili **više** od tih čuvalina, njima se proze, Tebi ih, o Isusu, opet i opet izriče, nježno, iskreno i jednostavno. Moja duša govoriti sreću i Onim, od koga zna da je ljubljena. Govori s Bogom, koji joj je prisutan i koji je dostojan svakog pokloni i sve ljubavi.

Ono, što je uvihek u mojoj vlasti i da će mi je uvihek najviše stalo, jest **zbjeloje nastojanje**, kako bih stresao mrtvilo svoga srca, da ono progovori svome Bogu: **Hoću** da se ponistiš pred Tobom. **Hoću** da se sjedim u Tobom. **Hoću** da ostanem u Tebi, a Ti u meni. **Hoću** da zapjevam pjesmu zahvalnosti i radosti sto smijem vršiti Tvoju volju. **Hoću** da su u svemu Tebi, svima.

Na našem svojevoljnom vršenju volje Božje nalazi se hvalosjev, koji se Bogu više svida nego sav divni sklad ostale prirode. Bog gleda srce, ljubav – volju.

Neiscripivo je bogastvo Božje. Kad bi Bog imao samo neku određenu, ograničenu mjeru dobara, kojima bi mogao nagraditi svoje štovatelje, ne bi bio dopustio anđelima i ljudima slobodne volje, koljom mogu svoje zasluge umnožiti koliko hoće (Sv. Toma Akvinski).

Vršenje volje Božje je vršenje jedne dužnosti: dužnosti ljubavi. Prvi plod je mir, Iza mira sledi veselje. Mir i veselje su sestre: dječja ljubavi. Svećenik Pavao nije se samo veselio u trpni, što ju je za braku podnosi, on je dapače bujao od veselja u svim svojim nevoljama. Gotovo u svim svojim pisima potiče Sv. Pavao na veselje. On govori: »Veselite se uvihek u Gospodinu, opet velim, veselite se. Blagot vasa neka bude poznata svim ljudima. Gospodin je blizu.«

PROSLO JE STOTINU GODINA, iako su prvi katolički misiionari dosli u crnčaku sam istalim republiku Liberijsku. U ovoj zemlji sada ima 10.000 katolika, ostali stanovnici uglavnom pripadaju protestantima. Za zastupnicima ove zemlje u međunarodnoj organizaciji UNESCO imenovan je jedan katolički svećenik domaćin.

Jz kataličkog svijeta

SVETI OTAC JE PRIMIO u audijenciju u nedjelji 4. ožujka upravni odbor državnih talijanskih katoličkih lječenja. Lječenici su predali sv. Oca jedan primjerak knjige, koja sadrži rad IV. internacionalnog Kongresa katoličkih lječenja, koji se prošle godine održao u Rm. Sv. Otac je u počnjom razgledao ovu knjigu, interesarao se za red okolo moralnog i duhovnog uzdanja katoličkih lječenja, paže je na kraju prisutnima odjeljku apostolski blagoslov.

SVETI OTAC je odobrio za glavnu nakazu Apostolskog Molitve u travnju: potrebe bogoslovnih smjerenja, a za misijsku nakazu: očajanje kršćansku.

NJTOPLJA KUPELJ EVROPE načela se u Flüssingu u Bavarskom. Tamo su prije 12 godina počeli tražiti vodu, ali joj na 1200 metara dubine nisu mlaže našli. Poslije rata nastavili su istraživanje. Mjesto naftne javila se vratio voda od 52, Celzijevih stupnjeva, koja sadrži mnogo soli i sumpara.

ZAVOD ZA GLUHONIJEMU DEJCU u Speisingu (Austrija) ima svoga duobičnika, profesora Karla Franaka, koji u školi predaje i u crkvi propovijeda znakovnim rukom i licu. – Od 350 djece iz brakova gluhanjeljih roditelja samo se 25 rata da ne čuju, dok ostala djece i govorile i čuju.

KATOLICI NEW YORKSE NADBISKUPije potrošili su u zadnje četiri godine 25 milijuna dolara za izgradnju crkvi, škola i bolnica u svojoj nadbiskupiji. Sada je sastavljen plan izgradnje 31 nove zgrade – crkvi, bolnici, škola, samostana i orfanotrofija – s utroškom novih 25 milijuna dolara.

IRSKA DJEVOJAČKA AKCIJA priprema za srpanjove godine hodočašće u Lurd i u L'sieux na grob sv. Terezije od Djeteta Isusa.

KATOLICKI SINDIKATI u Belgiji, u Kongu broj 30.000 članova, od kojih 10.000 Europejaca, a 20.000 domaćih radnika. Za sada je radi katoličkih sindikata u Kongu usmjeren na borbu za priznanje minimalne nadnice, za gradnju radničkih stanova, za zaštitu radničkih obitelji i za poboljšanje uvjeta rada.

FRAGMENT DANTEOVE „BOŽANSKE KOMEDIJE“, i to „Ciaelitala“, napisao je jedan profesor medice kodeksima Vatikanske knjižnice. Uskoro će ovi fragmenti biti objelobljenani, a u vezi s tim prikazana i njihova važnost u Evropi živi 210 milijuna katolika. Jezgru katolicizma u svijetu smatra se južna i zapadna Evropa.

NA USKRSNU NEDJELJU podjedio je Sv. Otac Pijo XII. po običaju blagoslov, i to vjernicima Španjolske grada i cijelog svijeta. Predu mnoštvom od oko 100.000 vjernika, koji su se bili sakupili na trgu sv. Petra, upravio je Sv. Otac poziv na mir među naroda.

U HOLANDIJI obrazovana je nova koaliciona vlada. U toj vladini ima čest katolička. Od sto narodnih poslanika holandskog parlamenta ima 32 katoličkih, a prvi don, koji broji 50 članova, ima 17 katoličkih.

Mr. EUGENIJE TISSEURAN, dekan kardinalskog zbora, na svečanu način je stupio posjed suborbitalne bliskupije u Ostriju u nedjelji 4. ožujka.

XIII. TALIJANSKI NACIONALNI EUHARISTIČKI KONGRES će se održati ove godine u Asiziju rodnom mestu sv. Franje.

SVETI OTAC PAPA PIJO XI. održao je 1936. časni sestrama kongregacije sv. Križa, da mogu vršiti liječničko zvanje. Do danas je u ovom kongregaciji oko 300 časnica sastavila medicinske nauke, pak vrše liječničku praktiku načinjaju u misijama. Tamo su one potrebne načinjaju za liječenje muslimanskih žena. Danas ove vode šest bolnica u Indiji i Pakistanu, dva porodična u Indoneziji, jedan liječnički centar na Zlatnoj Obali i jedan Institut u Santa Fe (Novi Meksiko).

ENGLESKI KONSERVATIVNI NARODNI ZASTUPNIK JOHN CYRIL MAUD je predstavnik u Katoličkoj Crkvi Maude je po zanimanju advokat i od 1948. god. bio je kancelar anglikanskog biskupije u Bristolu. Među zastupnicima konzervativne stranke u Engleskoj seda tri katolika.

PROSLO JE STOTINU GODINA, iako su prvi katolički misiionari dosli u crnčaku sam istalim republiku Liberijsku. U ovoj zemlji sada ima 10.000 katolika, ostali stanovnici uglavnom pripadaju protestantima. Za zastupnicima ove zemlje u međunarodnoj organizaciji UNESCO imenovan je jedan katolički svećenik domaćin.

U PAKISTANSKOM GRADU KHULNA postoji već 10 godina katolička crkva Škola sv. Josipa. U prvoj godini Škola je brojila samo 40 pitanaca, dok se je 1950. taj broj popeo na 470.

U JAPANU svaka katolička župa nastoji organizirati školu za poučavanje katolicizma. Njegova potičkoša kod otvaranja ovakvih škola sastoji se u promicanju sposobnosti katecheta. Da bi se ovo pomoćanjem olakšalo, otvoreno u Tokiju, Nagoyi i Hiroshima teološke škole, u kojima se svjetjarki oposobljavaju za predavanje vjeroučnika.

PREMA NAJNOVIJIM statističkim podacima broj katoličkih crnaca u SAD iznos: 398.111.U prešao godini su prešla na katečizam 10.002 odrasla crnaca, dok je bilo novokratnje crnaca djece 15.647. Među crnaca radi 624 svećenika. Katolički škola za crnaku djece imaju 321 sa 69.604 učenicima. Osim toga u SAD postoji i 12 katoličkih bolnica za crnce.

Katolički Indijanaca pak u SAD ima 920, za pastorizaciju kojih se brine 220 svećenika. Kroz 1950. bili su kršćani 4.352 indijanska djeteta u 567 odraslih Indijanaca. Katolički škola za indijansku dječiju imaju 61, koje posjećuju 8.152 učenaka.

U FRANCUSKOM GRADU FECAMP u Normandiji mors. Jean M. Martin, nadbiskup u Rouenu, obavio je tradicionalnu svećanost blagoslov ribaških brodova prije njihova polaska na rabarere u Novu Zemlju. Svećanosti je prisutvovao i francuski ministar trgovine mornarice, Rouenski nadbiskup je najprije u mješoj crkvi odslužio o svećanu sv. Misu, koju su prisutvovali predstavnici, vlasti, mornari i njihove obitelji. Poslije sv. Misе procesija je krenula u luku, gdje je nadbiskup blagoslov svaki pojedini brod, koji polazi na put.

U NEW YORKU je na Veliki Petak između podne i tri sati poslije podne mirovao srčan štit posao. Po trgovinama, radionama, i tvornicama bili su izvješteni natpis: »Mirujemo tri sati u počast Onoga, koji je za nas kroz ova tri sati visio na križu.«

GENERALNI TAJNIK CENTRALNOG ODBORA Sveti Godine u Rimu mag. Sergio Pignedoli, koji je u medvjremene posvećen za nadbiskupu i menzur za papinsku nunciiju u Boličevi održao je na katoličkom svećeništu u Milani predavanje o uspjesima Svetе Godine. U svome predavanju je naveo da je bilo predviđeno, da će tokom Svetog Godišta u Rimu oko 2.500.000 dočasnika, dok je zapravo došlo preko 3.500.000, dakle za jedan milijun više nego što je predviđalo. All, što predavao je da je ciljeto to ogromno mnoštvo ljudi, zaista dočestalo. Nisu oni došli u Rim radi bilo kakvih turističkih atrakcija, niti pak u kakve načine svrhe ili za ljubav umjetnosti. Oni su došli samo zato, da kao dobiti vjernici izvrši jubilarne posjeti rimskim bazilikama, da cijelo svoje vrijeme u Rimu posvete molitvi. Predavao je naglasio, da će uskoro izći iz tiska knjiga, koja će sadržavati sve podatke o pretekloj Svetoj Godini.

UKUPAN BROJ STANOVNIKA Japana iznosi 83.000.000. Od tega katolički su samo 170.000, dok protestanta ima preko 200.000. Katolici imaju u Japanu 22 puške škole, koje pohađa 6.000 učenika, a protestanti imaju 6 puščih škola, koje pohađa 1.600 učenika. Katolički srednji školi u Japanu imaju 104 sa 31.000 djece, dok protestanti imaju 110 srednjih škola sa 46.000 učenika. U višoj nastavni katolički mnogi zaostaju za protestantima. Katolici imaju 10 viših škola, sa 2.300 učenika, protestanti imaju 40 viših škola sa 23.500 učenika. Prvo katoličko svećenište Jochy u Tokiju bilo je otvoreno 1913. Osim ovoga postoji u Tokiju još i katoličko žensko svećenište Presv. Srca, a osim toga postoji još katoličko svećenište Nanzan u Nagoyi. U Japanu postoji društvo katoličkih studenata, koje broji 1.500 članova, od kojih ih 700 počinju svećeništa u Tokiju. Interesantan je napomenuti, da prema zadnjim statističkim popisu od 82.000.000 japanskih stanovnika njih 40.000.000 su ispod 25 godina života, a njih 18.000.000 su dači raznih škola Japana, da ponosi, da u njemu nema ne-pismenih ljudi.

I DAVAHO BIRA

I za davao su najbiraniji komadi pravednici; i što su sveti, to su mu ukusniji. »Njegova je hrana birana (Habak. I. 16). Mučio se, da arsi Joba, Tobiju, Josipa, Suzanu, Danijela i t. d. umire od želje da pronađe Apostole, kao što ih je Isus na to operenuo: Simone, Simone, evo davo čeka, ka, da vas prorešta kao žito. Zar nije svakome poznato, kako je on Isukšao krišćane za previh progostava, jer je mlado krišćanstvo smanjivalo broj njegovih podanika? Davao je, kao i gusar, koji napada samo lade pune razne robe, a prazne propušta, da slobođeno i mirno prolaze. Davao je kao i vojska, koja ne vodi brige o mrtvima neprijateljima, nego se furi, da ih uhvati žive. Zato, braćo, molite bez prestanka! Molite, da ne upadnete u napast!«

SVETA KONGREGACIJA OBREDA objavila je 11. veljače o. g. pristatovosti sv. Oca dekrete, kojima se priznaju čudesna, koja su se dogodila na zagovor Slugi Božjih Pija X. i Julijana Maumoir, inuozive, kao i dekret, kojim se priznaju kao mučenici Kristove vještice Josip Maria Diaz Sanjur, dominikanac-kup skup i njegova 23 druge.

Priznati čudesna, koja su se dogodila na zagovor Sluge Božjeg Pija X., edno se na č. Mariju Francuską Deperson i č. Benediktu Konstantinu Prva je u 69. godini života. 1928. god. oboliula od raka. Koncem studenoga te godine liječnici su izjavili, da je klinički zahvat nemoguće izvršiti i da smrt ima nastupi, za koji tjeđan. Međutim, na zagovor Sluge Božjeg Pija X., kojemu se posređuju i vjernici, vlasti, mornari i njihove obitelji, poslije sv. Misе procesija je krenula u luku kapelu te tamo ostala krcjeti u zahvalju molitvi preko tri sata. Liječnici su ustanovili potpuno ozdravljenje, što su potvrđili i krajnje pregledom krevšenim godine 1945. i 1950.

NAŠI POKOJNICI

STJEPAN MLINARIĆ, župnik pričebici u miru, umro je u svom rodnom mjestu u Sv. Križu Zabrežtu dne 7. travnja o. g. Roden je 1888. Reden je svećenika g. 1913. Polopas je u svom rodnom mjestu 10. travnja o. g. Bio je čovjek vanredno dobre i mirne cude. Službovao je više godina kao župnik u Pribiću u kotoru Jastrebarskom. Općenito su ga sv. voljili radiča s ljudima. Počivao je u miru Božjem!

ANTUN GOLD, upravitelj župe u Martinskoj Vesi kod Siski, umro je u svom rodnom mjestu Ivanici Gradu II. travnja o. g. Roden je 1881. Reden 1906. g. službovao je kao župnik u Remetincu više godina. Poradi bolesti je morao u mirovinu, ali ni tu nije mirovao nego se dašao na upravu župe u Martinskoj Vesi i kao takav umro. Počepao je 13. IV. o. g. u Ivanici Gradu. Počivao je u miru Božjem!

Slike načina na kojim se u Bosni i Hercegovini prenose vesti treba, niti baldahin ili kiborban za prenosačenje Prezida, Obitajstva, lik (sliku ili kip) Isusa Isidrećeg u grobu, 2-6 svjetlja, u pola metra, slijem odnošno teplih za oltar. Dobrodošli su u zabilježi slični slike načinu na kojim se u Bosni i Hercegovini prenose vesti. Podloge ili ponude malimo slati na župni uređaj Bosne i Hercegovine, u Vareš, Bosna.

Dva srednja svjećenika, svaki za pet sjećanja, prikladna za oltare i dvoranu – prodaju se. Interesenti ih mogu po-

gledati u našoj upravi.